

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Брезник, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БРЕЗНИК, II -РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИН К. ХАЙДУШКИ

при участието на секретаря МАРИЯНА Р. ГИГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИН К. ХАЙДУШКИ Гражданско дело
№ 20231710100032 по описа за 2023 година

Предявени са искове от “ЕОС МАТРИКС” ЕООД с ЕИК: *****, адрес: гр. *****, законен представител Р. И. М. – Т. – Управител, чрез пълномощника си адв. Д. П. – АК Стара Загора, със съдебен адрес: гр. ***** срещу Р. Н. Д., адрес: гр. ***** с цена на иска общо 12 025.51 лв. и правно основание чл.124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 422, ал. 1 ГПК.

По реда на чл. 410 ГПК дружеството се е снабдило със заповед за изпълнение, издадена по ч.гр. д. № 412/2022 г. на Брезнишкият районен съд срещу Р. Н. Д. за заплащане на сумите: 1. главница: 11 952.46лева, представляваща останала несъдебна главница по Договор за предоставяне на потребителски паричен кредит № *****/14.05.2019г.; 2. лихва за забава: 73.05лв. за периода от 27.09.2022 до 08.11.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2022г. до изплащане на вземането, както и разноски по заповедното производство в размер на 240.51лв. – държавна такса. Длъжникът е възразил срещу вземането по заповедта за изпълнение, което обосновава правния интерес на ищеца от предявяване на иск с петитум да бъде признато за установено, че ответникът дължи процесните суми. Претендират се разноски в исковото производство.

Обосновава активната си процесуална и материална легитимация като цесионер по силата на договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.05.2022 г., сключен между него и "Уникредит кънсьюмър файненсинг" ЕАД, като цедента му е прехвърлил вземането си срещу ответника. Твърди, че на 29.07.2022 г. до ответника, на адреса посочен в Договора, е изпратено уведомление за цесия и покана за доброволно изпълнение, което е получено от лице живущо на адреса на 01.08.2022 г.

Ответника е получил препис от исковата молба, приложенията към същата и разпореждането на съда на 20.02.2023 г., от живуща на адреса и в рамките на указания едномесечен срок е подал писмен отговор по исковата претенция, чрез пълномощника си- адв. А. А. от АК – Перник, като по подробно изложени доводи оспорва иска по основание и размер. Моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ищецът не се представлява като изразява становище с писмена молба.

В съдебно заседание ответникът се представлява като моли исковите да бъдат отхвърлени, като неоснователни по основание и размер, при алтернативност да бъдат уважени исковите претенции в размерите посочени в заключението по приетата съдебно икономическа експертиза по делото на вещото лице, неоспорено от страните по делото.

Брезнишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Уважаването на предявения установителен иск представя наличието на няколко предпоставки: 1) валидно облигационно правоотношение по договор за кредит с ответника, предаването на заемната сума на ответника по начина, предвиден в договора, уговорения падеж на погасителните вноски и изтичането на срока на договора, респективно надлежното обявяване на предсрочната изискуемост и настъпване на предпоставките за това; 2). наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с лихва и начисляване на допълнителни такси; 3). изпадане на ответника в забава; 4). размера на вземанията; 5). че е изпълнил задълженията си по договора; 6). че е станал титуляр на сочените вземания на твърдяното основание – договор за цесия, сключен с дружество кредитор и уведомяването на длъжника за настъпилата промяна в кредиторите.

В тежест на ответната страна е да установи погасяване на вземанията, в случай че ищецът докаже горното.

Исковото производство се развива, след като за процесните суми е било образувано заповедно производство и е депозирано възражение по [чл. 414 ГПК](#), поради което за ищеца е налице правен интерес от търсената съдебна защита.

Настоящото производство е предназначено да стабилизира ефекта на издадената заповед за изпълнение за вземането. Съгласно [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) искът се смята предявен от датата, на която е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Ето защо, предмет на това исково производство може да бъде само вземането, предявено със заявление в заповедното производство. Процесното вземане следва да съвпада с вземането в заповедното производство по юридически факт, от който е възникнало, по страни, вид, падеж и размер. В противен случай искът ще бъде недопустим. В настоящия случай се установи, че вземанията, предмет на иска и вземането, за което е издадена заповед за изпълнение в рамките на заповедното производство съвпадат, поради което предявените иски са процесуално допустими.

Както бе посочено, ищецът обосновава активната си материална и процесуална легитимация с договор за цесия. Съгласно [чл. 99, ал. 1](#) и [2 ЗЗД](#) кредиторът може да прехвърли своето вземане, освен ако законът, договорът или естеството на вземането не допускат това. Прехвърленото вземане преминава върху новия кредитор с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено противното.

За да породи правни последици, договорът за цесия следва да има за предмет съществуващо вземане (права) с титуляр (кредитор) цедента спрямо конкретно трето за цесията лице – длъжник на цедента. По силата на този договор настъпва промяна в субектите на облигационното правоотношение - кредитор става цесионерът, а след като бъде надлежно уведомен длъжникът дължи изпълнение на цесионера.

По делото е представен договор за продажба и прехвърляне на вземания цесия от 19.05.2022 г., сключен между цедента "Уникредит кънсьюърс файненсинг" ЕАД и цесионера "ЕОС Матрикс" ЕООД. По делото е представено и Приложение 1, което е неразделна част от договора за цесия, съдържащо множество заличени записвания и едно незаличено. От него се установява, че ищецът е придобил процесното вземане със солидарните длъжници- Р. Д. К. и ответника- Р. Н. Д..

По правилото на [чл. 99, ал. 3](#) и [ал. 4 ЗЗД](#) за да произведе цесията действие спрямо длъжника предишният кредитор трябва да съобщи на длъжника за прехвърлянето на вземането. Няма пречка цедентът да упълномощи цесионера да извърши съобщението до длъжника като

негов пълномощник, каквато е и настоящата хипотеза – чл. 3.2 от договора. В този случай представителната власт възниква по волята на представлявания – цедента, като обемът ѝ се определя според това, което упълномощителят е изявил съобразно [чл. 39 ЗЗД](#). В тази насока [Решение № 114 от 07.09.2016 г.](#) по т. д. № 362/2015 на второ т. о. ВКС.

След като се прие, че цесията може да бъде съобщена на длъжника от цесионера като пълномощник на цедента и от доказаните конкретни фактически действия за съобщаването, настоящият състав намира същите за достатъчни в изпълнение на разпоредбата на [чл. 99, ал. 3 ЗЗД](#). До ответникът е изпратено уведомление за цесията от цедента, което е получено на 01.08.2022 г. на адреса посочен в договора за потребителски паричен кредит № *****/14.05.2019г., а именно гр. *****/14.05.2019г. за което са представени доказателства по делото/известия за доставяне/, то и направените възражения от процесуалния представител на ответника в обратна насока, настоящият състав намира за неоснователни.

По делото е приет като писмено доказателство процесният договор за потребителски паричен кредит № *****/14.05.2019г./л. 7/, ведно с погасителния план към него /л. 13-14/. Приети са също общи условия за отпускане на потребителски кредит/л. 8-12 и искането за рефинансиране на съществуващ дълг/л. 15-16/. От договора е видно, че на ответника е отпуснат кредит в размер на 30 000.00 лв., при такса за разглеждане на кредита от 900.00 лв. и застраховка към кредита месечно с застрахователна премия от 24.77 лв.. Договорът за кредит е бил сключен за срок от 120 месеца, на вноски по 432.92лв. всяка, при ГЛП от 9, 99 %, ГПР от 12,85 44 %, с падеж на първа вноска 21.05.2019 г. С оглед погасителния план последната вноска е с падеж на 21.04.2029 г.

По делото е прието заключение на СИЕ, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно. От същото е видно, че ответникът по договор за потребителски паричен кредит № *****/14.05.2019г. са извършени плащания в общ размер на 10 273,44 лева отразено по дати и суми в таблица Приложение 1 към заключението на В.Л. По кредита е направено общо плащане в размер на 10 273,44лева с която сума е платена застраховка 594,48лева за периода от 14.05.2019г. до 21.04.2021г. включително, договорена лихва в размер на 5 665,15 лева за периода от 14.05.2019г. до 21.04.2021г. и главница 4 013,81 лева с падежирили вноски от 21.05.2019г до 21.03.2021 и частично плащане на вноска с падеж 21.03.2021г. Последна вноска направена по кредита 18.01.2022г. Неиздължаната сума по Договор за кредит *****/14.05.2019г. към 01.08.2022г. би била в размерна **30173,12** лева, от които неплатена главница в размер **26886,19** лева и неплатена договорна лихва по кредит № *****/14.05.2019г. за периода от 21.04.2021г. до 01.08.2022г. в размер **3286,93** лева. От ищцовото дружество е подало заявление по чл. 410 ГПК в съда с дата 26.09.2022г. за сумата 15 000.00лева – главница от общо неплатената сума 26 952.46лева. От направените изчисления от В.Л. в настоящето заключение, считано за настъпила предсрочна изискуемост по Договор за кредит *****/14.05.2019г. към 01.08.2022г., неплатена главница е в размер на 26 886.19лева, подаденото заявление по чл. 410 ГПК в БрРС с дата 26.09.2022г. за сумата 15 000.00лева – главница от общо неплатената сума, разликата на неплатената главница е в размер на 11 886.19лева. Лихва за забава за периода от 27.09.2022г. до 08.11.2022г. върху неплатената главница би била в размер на 135.37 лева, изчислена върху 11 886.19лева- част от неплатената главница.

В случая се установи, че чистата стойност на кредита е в размер на 30 000.00 лв. Сумата от 900 лв. такса за разглеждане на кредита се явява друг разход и не се дължи съгласно [чл. 23 ЗПК](#). Сключен е и договор за застраховка и е уговорено плащане на застрахователна премия, но пък е видно, че кредитодателят и цесионера в лицето на ищеца не се възползват от дадените им възможности за търсене на застрахователна сума. Отделно от това няма никакви конкретни параметри за този договор, какво покрива, при какви условия, като ответникът е бил длъжен да сключи договора за застраховка без нужната за него информация. Отделно тази премия се явява съвкупност към общата главница и цели покриване на невъзможността на ответника да плаща кредита, като в крайна сметка се явява допълнителен разход по кредита по смисъла на [чл. 23 ЗПК](#) и също не следва да се дължи от ответника. Затова ответникът дължи връщане само на стойност на кредита, без такса за разглеждане на кредита и начислената застрахователна премия към кредита от 24.77лв. месечно.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният установителен иск за главница следва да бъде уважен частично за сумата от 10 391.71лева, като до пълния предявен размер от 11 952.46лева иска следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Основателна се явява и претенцията за лихва за забава в размер на 73.05лв. за периода от 27.09.2022 до 08.11.2022г., както е заявена в исковата молба, видно от заключението на В.Л., същата е в размер на 135.37лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2022г. до изплащане на вземането.

По разноските:

Съгласно ТР № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, съдът по иска разпределя отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

Ищецът доказва разноски в исковото производство общо от 587.59лв., от които 287.59лв. – ДТ, 300лв. –хонорар на вещото лице, (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК – по делото), които му се дължат в съотношение (уважената част и целия претендиран размер), т.е. дължимите на ищеца разноски възлизат на сумата 511.33лв.

Ответникът му се дължат, съгласно отхвърлената част на иска(съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК – по делото) сумата от 192.08лв.

Подлежат на намаляване и направените от ищеца разноски в заповедното производство в размер на общо 240.51лв. /240.51лв.- заплатена ДТ /, т.е. дължимите на ищеца разноски възлизат на сумата 209.30лв.

Ответникът му се дължат, съгласно отхвърлената част на иска в заповедното производство(съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК – по делото) сумата от 19.47лв

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Р. Н. Д., ЕГН:*****, адрес: село *****, общ. Брезник, **че дължи на “ЕОС МАТРИКС” ЕООД с ЕИК: *****, адрес: гр. *****, законен представител Р. И. М. – Т. – Управител, чрез пълномощника си адв. Д. П. – АК Стара Загора, със съдебен адрес: гр. *****, сумите: 1. главница: 10 391.71лева, представляваща останала несъдебна главница по Договор за предоставяне на потребителски паричен кредит № *****/14.05.2019г., като ОХВЪРЛЯ иска за разликата над присъдените 10 391.71лв. до претендираните 11 962.46лв. като неоснователен; 2. лихва за забава: 73.05лева за периода от 27.09.2022 до 08.11.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2022г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, № 185 от 08.11.2022 г. по ч. гр. д. № 412/2022 г. на Брезнишкият районен съд.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Р. Н. Д., ЕГН:*****, адрес: село *****, **да заплати на “ЕОС МАТРИКС” ЕООД с ЕИК: *****, адрес: гр. *****, законен представител Р. И. М. – Т. – Управител, чрез пълномощника си адв. Д. П. – АК Стара Загора, със съдебен адрес: гр. *****, сумата от 720.63лева, представляващи разноски за първоинстанционното и заповедното производство.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК “ЕОС МАТРИКС” ЕООД с ЕИК: *****, адрес: гр. *****, законен представител Р. И. М. – Т. – Управител, чрез пълномощника си адв. Д. П. – АК Стара Загора, със съдебен адрес: гр. *****, **сумата от 211.55лева, представляващи разноски за първоинстанционното производство и заповедното**

производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Брезник: _____